

ceny przyjętej za wyjściową do każdorazowo obowiązującej taksy aptekarskiej lub kiedy przygotowanie preparatu wymaga specjalnych operacji cena ta może być wyższą od ceny oznaczonej podług obowiązującej taksy aptekarskiej, jednak w każdym wypadku winna być przedstawiona do zatwierdzenia Ministerstwu Zdrowia Publicznego.

Cena detaliczna ustanowiona zgodnie z przepisami p. a § 4 i p. g § 8 może być przez wytwórcę specyfiku farmaceutycznego zniżona bez osobnego zezwolenia. W przypadku obniżenia cen taksy aptekarskiej, wytwórcy specyfików farmaceutycznych w razie, gdyby ceny wytwarzanych przez nich specyfików przekraczały normy nowej taksy, obowiązani są obniżyć ceny tych specyfików z dniem ogłoszenia zniżonej taksy, zawiadamiając o tem Ministerstwo Zdrowia Publicznego nie później jak do dni 15 po jej ogłoszeniu.

Cena specyfików farmaceutycznych może być przez wytwórcę podniesiona bez przekroczenia jednak każdorazowo obowiązującej taksy aptekarskiej, pod warunkiem zawiadomienia Ministerstwa Zdrowia Publicznego nie później jak do dni 15 po dokonaniu podniesienia ceny.

Cena detaliczna uwidoczniiona przez wytwórcę zgodnie z p. g § 8 obowiązuje sprzedawcę detalicznego i może być przez niego podniesiona tylko w przypadku podniesienia tej ceny przez wytwórcę".

Do § 10 dodaje się ustęp następujący:

„Specyfiki farmaceutyczne, zawierające środki trujące, które apteki obowiązane są przechowywać w szafie zamkniętej, mogą być wydawane z aptek, z zachowaniem przepisów o wydawaniu środków tej kategorii”.

Ustęp drugi § 17 uzupełnia się słowami: „i na czas do 1 kwietnia 1923 r. specyfiki farmaceutyczne, wytwarzane na obszarze b. zaboru pruskiego na podstawie poprzednio tam obowiązujących przepisów”.

W § 22 skreśla się w końcu pierwszego ustępu słowa: „Z wyjątkiem byłej dzielnicy pruskiej”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:

Chodźko

673.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 21 sierpnia 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na obszar Ziemi Wileńskiej mocy obowiązującej ustaw o opłacie stemplowej od kart do gry.

Na mocy art. 6 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach) (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar Ziemi Wileńskiej rozciąga się moc obowiązująca art. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. w przedmiocie opłaty stemplowej od kart do gry (Dz. U. R. P. № 101 poz. 666) w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 35 poz. 204) oraz artykułem 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315), jak również artykułów 2 do 9, 11, 13 do 19, 21 i 22 powołanej ustawy z dnia 6 lipca 1920 r., tudzież artykułów 10 i 12 tejże ustawy w brzmieniu, ustalonem artykułem 4 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w tydzień po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:

Jastrzębski

674.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 21 sierpnia 1922 r.

zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia z dnia 31 października 1920 r. w przedmiocie opłaty stemplowej od kart do gry.

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 101, poz. 666) zarządza się co następuje:

§ 1. W napisie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104, poz. 690) ulegają skreśleniu wyrazy „—na obszarze b. dzielnic rosyjskiej i austriackiej—”. Rozporządzenie to ulega nadto zmianie w niżej wyszczególnionych paragrafach względnie ustępach, które otrzymują brzmienie następujące:

§ 5, ustęp trzeci: „Władzami takimi są: na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej—z wyjątkiem Ziemi Wileńskiej — urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych (w Warszawie tylko I-y, w Łodzi tylko II urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych); na obszarze Ziemi Wileńskiej — urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych w Wilnie; na obszarze b. dzielnicy austriackiej—dyrekcje okręgów skarbowych; na obszarze b. dzielnicy pruskiej — urzędy skarbowe podatków pośrednich (akcyzowe)”.

§ 13: „Urzędami powołanymi do stemplowania kart do gry są: I urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych w Warszawie, II urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych w Łodzi, urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych w Wilnie, kasa skarbową B we Lwowie, oraz urząd skarbowy podatków pośrednich (akcyzowy) w Poznaniu”.

§ 15; ustępy pierwszy i drugi: „Wytwórca kart do gry otrzymuje banderole bezpłatnie z kasy skarbowej. W tym celu składa zamówienie w dwóch egzemplarzach, według załączonego wzoru 2. Wytwórca ma każde zamówienie przed złożeniem go kasie skarbowej zaopatrzyć w numer kolejny, oraz przedstawić je urzędowi powołanemu do stemplowa-